

Imao sam druga kojeg sam volio zbog njegove dobrote i morala. Radovala me je njegova pojava. Navikao sam se na njegovo prisustvo. Provodio sam mnogo vremena u njegovom društvu. Nisam potcjenjivao ni jednu njegovu osobinu, a ni on moju. Zatim sam otputovao iz svoga grada...
Ponekad smo se dopisivali, sve dok se veze medju nama potpuno nisu prekinule... Nakon dužeg vremena, vratio sam se u svoj grad. Najveća želja bila mi je da njega ponovo vidim. Tražio sam ga na svim mjestima gdje smo se sastajali, ali ga nisam našao. Otišao sam njegovoj kuci, komšije mi rekoše da se preselio još davno na drugo mjesto. Našao sam se između ocajanja i nade. Pomislio sam da ga više nikada neću vidjeti. Izgubio sam svoga prijatelja....

Jedne noci vraćao sam se kuci i u neznanju krenuh mracnim putem koji me odvede na stari napušteni drum. Čovjeku bi se pricinilo da je on stanište dženina, jer ljudi nije bilo. Osjećao sam se kao da gazim kroz vodu. Kao da zalazim u more. Kao da me talasi zapljuskuju. Prešao sam pola druma, kad najednom začuh jecanje koje je odjekivalo, u dubini mrkale noci, iz jedne od starih napuštenih kuća. Zatim se još jednom ponovilo. To jecanje ostavi trag u mojoj duši. Rekoh sebi: Koliko samo ova noc krije tajni?! Allahu sam se obavezao da neću vidjeti tužnu osobu a da joj ne priteknem u pomoć. Zaputio sam se prema toj kuci. Pokučao sam lagano na vrata, a zatim pokucah jace. Vrata se otvorile i preda mnom se pojavi mala djevojčica. Pogledah je. U ruci je držala svijecu, a na sebi je imala poderanu odjecu. Upitah je: "Da li je kod vas neko bolestan?" Uzdahnu duboko, gotovo da joj srce u grudima prsne, i odgovori mi: "Da. Pomozi mi, moj otac umire!" Njen otac?!...

Zatim je krenula ispred mene, a ja sam je slijedio. Dodjismo do sobe sa niskim vratima. Djevojčica udje, a meni se učinilo kao da ulazim u grob, a ne u sobu; kao da dolazim mejitu, a ne bolesniku. Približih se bolesniku i osjetih njegovo teško disanje. Stavih svoju ruku na njegovo telo. On otvori oči i pogleda me dubokim pogledom. Dugo me je gledao. Zatim otvori usne i tiho mi rece: "Najzad sam te pronašao, prijatelju moj."

Osjetih kao da će mi srce iz grudi iskociti. Uvjerih se da sam pronašao svoga dugogodišnjeg prijatelja. Preda mnom je ležao moj prijatelj kojeg znam od davnina, ali zbog čestine bolesti u kojoj se nalazio jedva sam ga prepoznao. Rekoh mu: "Ispricaj mi šta ti se desilo, prijatelju moj?" On mi odgovori:"Poslušaj šta ću ti reci." Zatim mi počeo pripovijedati šta mu se desilo.....

"Kao što znaš, živio sam sa majkom u svojoj kuci. U našem komšiluku živio je čovjek, bogataš, u svojoj ogromnoj palati. U njoj je živjela prelijepa djevojka, kćerka tog bogataša, koja je svojim izgledom u meni budila strasti i žudnju koju nisam mogao izdržati. Nisam je prestajao uhoditi i truditi se oko nje sve dok nije upala u moju mrežu, moju zamku.

Njeno srce ispunilo je ono što je i moje. Učinio sam da prsne i unesrećio sam je u trenutku nemarnosti i zaborava na Allaha. Obecao sam joj da ću je oženiti. Odazvala mi se i predala. Oteo sam njenu čast, njenu nevinost....

Nakon određenog vremena otkrili smo da je trudna. Pala je na moje ruke... Počeo sam da je izbjegavam, kidajući veze ljubavi. Napustio sam kucu u kojoj smo se sastajali. Nije me interesovalo njeno stanje....

Prošlo je mnogo vremena. Toga dana stiglo mi je pismo. Otvorio sam ga i počeo citati. Prepoznao sam njen rukopis, pisala je: ?što se mene tice i obnavljanja naše stare ljubavi, tako mi Allaha, ne bih

ti napisala ni jedan red, ne bih ti napisala niti jedno slovo. Ja sam uvjerena da je covjek poput tebe prevarant. Tvoja ljubav je lažna i ne zaslućuje paćnju. ćao mi je ćto ti i pićem. Ti znać kako si me ostavio. Ostavio si me u najtećem poloćaju sa djetetom u stomaku, da tugujem za proćloćcu i strahujem u buducnosti.

Nisi mi pridavao znacaja i pobjegao si od mene kako me ne bi gledao u nesreci i patnji koju si ti prouzrokovao, kako ne bi brisao suze sa moga lica, suze koje si ti izazvao. Zar nakon svega toga da pomislim da si ti plemenit covjek? Ne, tako mi Allaha! Ne mogu te zamisliti kao insana. Ti si vuk u ljudskom obliku! Nisi ostavio ljubav i prijateljstvo u dućama divljaci a da je nisi za sebe prikupio. Prevario si me kada si obećavao da ćeć me oćeniti. Pronevjerio si svoje obećanje! Pogledao si u svoje srce i rekao sebi: ?Kako da oćenim ovakvu ćenu?! Zlocinca!? Ali ćta je taj zlocin nego djelo ruku tvojih i tvoj prijestup. Da nije bilo tebe, ne bih postala zlocinac i ovako bijedna. Uloćila sam svoj trud i oboljela zbog tebe! Pala sam u tvoje ruke kao malo dijete. Ukrao si moju cednost i postala sam ponićena, slomljenog srca. Zagorcan je moj ćivot. Kakva je slast ćivota u kome ćena ne moće imati buducnost kao supruga svome muću i kao majka svome djetetu? Ne mogu ćivjeti u ovom drućtvu osim pognute glave, uplakanih ociju, sa dlanovima na obrazima, drhteci. Ićcezava posljednji dah moga ćivota u strahu, nićtavnosti i podsmijevanju. Ukrao si moj odmor i dokrajcio moj ćivot. Ubio si me. Ubio si moju cast i ugled. Ubio si moju majku i oca. Majka i otac su mi umrli, a uzrok njihove smrti je tuga za mnom i mojim nestankom. Doista si me ubio, jer ćivot koji sam okusila iz tvoje caće je gorak. Ta gorcina ispunila je moje tijelo i duću. Evo sada sam na samrtnickoj postelji kao mućica koja gori i nestaje dio po dio.

Pobjegla sam iz kuce svojih roditelja jer nisam imala snage da ih pogledam u oci u ovakvom stanju. Nastanila sam staru napućtenu kucu. U njoj ćivim ćivotom punim ponićenja. Pokajala sam se Allahu zbog ucinjenog grijeha. Nadam se da je Allah primio moje pokajanje i uslićao moje dove. Molim Allaha da me preseli iz kuce smrti i nesrece u kucu ćivota i blagostanja. Ja sada umirem, a ti si laćov, prevarant, lopov i ubica. Ne mislim da će te Allah ostaviti a da ne uzme od tebe moje pravo.

Ovo ćto ti napisah nema za cilj obnavljanje veze sa tobom ili ispoljavanje ljubavi, ti to ne zaslućujeć. Ja sam pred vratima kabura i opraćtam se od ćivota, ćivota sreće i nesrece, i ja ne ćudim za njim. Sve ovo ti pićem jer je kod mene nećto tvoje, to je tvoja kcerka.

I ako je ićta ostalo u tvome srcu od samilosti, i ako ima u tvome srcu ocinske ljubavi, dodji i uzmi je, da i nju ne sustigne nesreća kao ćto je njenu majku.?

Zatim mi rece prijatelj:"Nisam dovrćio sa citanjem pisma, a primijetih tragove njenih suza na papiru, koje su tekle dok je ovo pisala. Tako mi Allaha, kada zavrćih sa citanjem pisma osjetih ćestoku drhtavicu kako se kreće mojim tijelom. cinilo mi se kao da će mi se srce rasprsnuti u grudima. Poćurio sam ka toj kuci gdje se ona nalazila, a to je ova kuća u kojoj sada mene vidić. Naćao sam je u ovoj sobi. Lećala je nepomicna na krevetu. Pored nje ugledah naću kcerku, a to je ova djevojčica od 10 godina koju sada vidić. Plakala je za svojom majkom. Prikazać mi se moja zlodjela, u ovoj mojoj klonulosti, kao da su divlje zvjeri koje će mi naćkoditi. Jednoj upadam u kandće, dok druga oćtri ocnjake. Zavjetovao sam se Allahu da necu napustiti ovu sobu, koju sam nazvao soba tuge, dok ne budem ćivio njenim ćivotom i dok ne umrem kao ćto je i ona umrla....

Evo, ja danas

umirem, zadovoljan, sretan, kajuci se zbog svojih zlodjela, tražeci oprost od Allaha, a Allahovo je obećanje i On ga neće pronevjeriti. Moćda sve ovo što iskusih od muke, teškoce, bolova i nesrece bude otkup mojih grijeha.?? I rece: ??O, gruba ljudska srca, blago postupajte sa nježnim i slabim ženskim dušama. Vi ne znate kada ih varate i prljate njihovu cast kojem srcu bol zadajete i ciju krv prosipate i šta je ishod koji proizilazi iz takvog gnusnog djela."

Ovo je istinita prica iz stvarnog života.